

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Účetního dvora přijaté v období pro účely služebního povýšení 2003 o tom, že žalobce nebude služebně povýšen do třídy překladatel revizor (v roce 2003: LA 5).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce na podporu své žaloby tvrdí, že v předmětném období pro účely služebního povýšení žalovaný srovnával přihlášky, aniž by vzal úvahu všechny skutečnosti, které mohou být určující pro jeho rozhodnutí, nebyl při posuzování nestranný, nepočínal si v souladu se zásadou rovnosti, nedbal na služební zájem a vycházel z informací, jež nelze srovnávat, pocházejících údajně od jediného revizora, jehož odborné schopnosti žalobce zpochybňuje.

Žaloba podaná dne 17. září 2004 J. proti Komisi Evropských společností

(Věc T-379/04)

(2004/C 284/53)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 17. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností J., zastoupenou Carlem Fortem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 10. června 2004, kterým byly zamítnuty stížnosti podané žalobkyní proti rozhodnutím téhož orgánu ze dne 31. října 2003, kterým jí nebyl uznán příspěvek za práci v zahraničí, a ze dne 10. prosince 2003, kterým jí nebyl přiznán příspěvek na zařízení, a o jejichž navrácení bylo požádáno, neboť čl. 4 odst. 1 písm. a) poslední věta druhé odrážky přílohy VII a čl. 5 odst. 1 přílohy VII, jakož i článek 85 služebního řádu úředníků Evropských společností nebyly uznány použitelnými;
- zrušil uvedená rozhodnutí téhož orgánu ze dne 31. října 2003 a ze dne 10. prosince 2003;
- uložil přijetí veškerých opatření k navrácení práv žalobkyni, včetně zaplacení úroků z prodlení;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, která byla před přijetím místa dočasného zaměstnance v Komisi u generálního ředitelství pro výzkum zaměstnána jako výzkumný pracovník Consiglio Nazionale di Ricerca (Národní rada pro výzkum) (CNR) se sídlem v Bruselu, napadá odmítnutí žalované přiznat jí příspěvky za práci v zahraničí a na zařízení.

Postoj žalované spočívá v domněnce, podle které nemůže být CNR považována za součást veřejné správy a podle které je třeba její činnosti vyloučit z okruhu činností italského státu, jehož vůli nevykonává a přímé zájmy nezastupuje.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně především uplatňuje nesprávné použití čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážky a čl. 5 odst. 1 přílohy VII služebního řádu a tvrdí, že z důvodu jejího postavení italského státního úředníka by jí měly být přiznány příspěvky, které jí byly odepřeny. Belgické ministerstvo zahraničních věcí toto postavení žalobkyni přiznalo tím, že jí předalo „Carte d'identité spéciale“ s uvedením „Fonctionnaire italienne en mission officielle en Belgique“.

V tomto ohledu je třeba upřesnit, že CNR je právnickou osobou veřejného práva, jíž italský právní řád svěřuje oblast pravomoci (spadající do ústřední moci), hmotné prostředky a organizační strukturu, jež je tvořena právě úředníky veřejné správy a pravidly, která se na ně používají.

Žalobkyně rovněž uplatňuje porušení článku 85 služebního řádu.

Žaloba podaná dne 20. září 2004 Gregoriem Valerem Jordanou proti Komisi Evropských společností

(Věc T-385/04)

(2004/C 284/54)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 20. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností Gregoriem Valerem Jordanou, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Massimem Merolou a Isabelle van Schendel, advokáty.